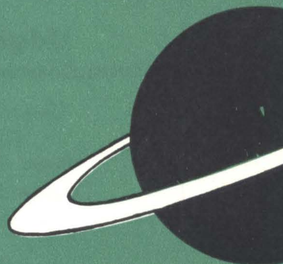
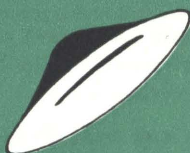
UFO NYT

Sven Olov Larsson
Majorsgatan 3 A
Borlänge 2

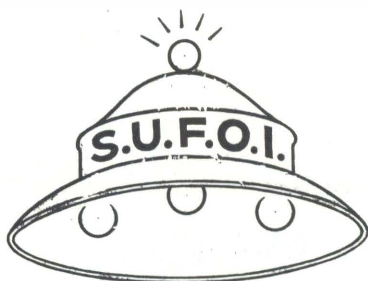

S. U. F. O. I.

Maj 1962

Pris 1,50 kr.

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian U F O - investigation)

Ekspedition og abonnement:
Forlaget Biilmann
Hauser Plads 18, København K
Telefon BY 9228 - Giro 843 80
Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:
Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Frank Pedersen (tekniske materialer)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(oversættelser)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Organisationsoversigt:

Se UFO-Nyt april 1962

Læg mærke til dette

UFO-litteratur, bøger, tidsskrifter. studiehæfter og øvrige materialer er til udlån i SUFOIs biblioteker.

Litteraturfortegnelser og udlånsbestemmelser fås ved henvendelser til bibliotekerne.

SUFOI BIBLIOTEK RANDERS
v. P. C. Andersen,
Violvej 5, Randers.

SUFOI BIBLIOTEK KASTRUP
v. Flemming Jensen,
Kastruplundsgade 70, Kastrup.

UFO-sagen har mange venner.
Hjælp dem ind i S U F O I

Er De blevet medlem af SUFOI?
Hvis ikke så gør alvor af det nu!
Det koster 9 kr. pr. kvartal - incl. UFO-NYT.
Skriv allerede i dag efter optagelsesbetingelser hos:

S U F O I - SEKRETARIAT
Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260
København, Kastrup.

ELLER I NORGE:
G. Helgedagsrud, »Helgebo«, Jesshim, Norge.

ELLER I SVERIGE:
Jan Kullenbäck, Slottsskogsgatan 54, Gøteborg.

★ AKTUELT ★

Ought to be translated

Kære læsere

Fra og med dette nummer, vil der blive bragt flere materialer fra Adamski og hans medarbejdere, end tilfældet har været hidtil.

Jeg har arbejdet med denne tanke i flere år, men har ikke fundet tiden moden før nu. Det var først min mening at udsende nyhederne uafhængigt af UFO-NYT, men jeg har forladt denne ide igen, og den endelige beslutning er altså blevet, at det bliver igennem UFO-NYT, at alt det fantastiske, der sker omkring Adamski, vil blive videregivet.

Denne beslutning vil sandsynligvis blive modtaget med stor glæde af de, som forstår Adamski, og med reserveret glæde af andre.

Der vil blive bragt mange oplysninger, som de, der bekæmper os, kan bruge imod os, fordi de har magten til at komme til orde, og tilladelsen til at opføre sig praktisk talt, som det passer dem.

Tiden er imidlertid ikke længere til at lege skjul. UFO-sagen er opklaret for så vidt, som vi kan fatte, det eneste, der mangler, er det officielle stempel. Det opnås ikke mere ved at overlade myndighederne resultaterne og andre lignende fremgangsmåder. Myndighederne har ikke brug for noget, de ved allerede, hvad der er værd at vide. Derfor skal resultaterne frem i lyset i stedet for teorierne. De interesserede skal have sandheden. Om det så vil blive tålt, får vi snart at se.

Jeg har ikke i sinde at gå på akkord med nogen eller noget, og denne linie vil blive fulgt, så længe som det er af betydning for den udvikling, der fører os frem imod offentliggørelsen eller noget andet . . . .

George Adamski er nu så bundet af vigtigt UFO-arbejde, at han ikke længere kan klare den byrde, det internationale samarbejde er. Han har med udgangen af 1961 trukket sig ud af dette arbejde og overgivet ledelsen til mr. C. A. Honey, 1231 E. Belmont Ave. Anaheim, Kalifornia, USA. Adamskis nuværende arbejde vil lidt efter lidt blive kendt gennem artiklerne i UFO-NYT.

Mr. C. A. Honey, som altså nu forvalter det af Adamski startede „Get Acquainted Program“, udgiver fra 1. januar 1962 et lille duplikeret hæfte — Kosmisk Nyhedsbrev, der skal tjene som en slags kontaktled mellem Adamski og hans meningsfæller overalt på denne klode. Det er ingen hemmelighed, at Adamski kun har kunnet nå at svare på en brøkdel af de breve, han har modtaget gennem de sidste 10 år. Nyhedsbrevet skulle medvirke til, at der fremover er en mere fast forbindelse mellem Adamski og de, der interesserer sig for hans kamp for menneskeheden.

Læs artiklerne grundigt. — Gør De det, og har De evnen og viljen til at forstå, kan De finde det sande UFO-billede i løbet af kort tid.

Der ligger store tildragelser forude — både sorgens og glædens — men ingen kan vide tid eller sted for nogen ting.

Adamski er i forbindelse med mennesker, hvis videnskabelige kunnen langt overstiger deres jordiske kollegers. Med den rivende udvikling, vi er inde i, er der ingen almindelige mennesker, som kan følge med. — Der er i dag to verdener: Videnskabens og menneskets.

Nyhedsbrevet skulle gøre det muligt at forstå de store linier, og at finde netop de oplysninger, som er nødvendige for at den enkelte kan finde sit ståsted — et ståsted, hvor der er sandhed, forståelse, harmoni og fred.

H.C.

Erklæring

Til hvem det måtte vedkomme:

Jeg, George Adamski, har — da jeg begiver mig ind på et andet tjenestefelt som lærer i Kosmisk Filosofi og Abstrakt Videnskab — overdraget mit tidligere arbejde til C. A. Honey. Mr. Honey skal være min repræsentant i de forenede stater. Skulle jeg slå mig ned i en anden del af verden, vil jeg give oplysninger fra tid til anden, så han kan holde interesserede underrettet om tidens begivenheder.

Jeg har fået overdraget et nyt hverv af brødrene, og de har anerkendt, at mr. Honey overtager den første del af mit arbejde. Dette vil give mig den frihed, der er nødvendig i disse afgørende dage, til at være på vagt for hvad som helst. Jeg kan arbejde

i nær kontakt med Kosmiske Principper, som jeg kan viderebringe til dem, som ønsker at studere sådanne oplysninger. Mange mennesker vil være nødvendige i kommende dage til at føre dem fremad, som ønsker at opfylde deres kosmiske skæbne.

Jeg håber, at alle, som ønsker at hjælpe dette arbejde fremad, vil samarbejde efter bedste evne med mr. Honey. Jeg stoler på ham og er sikker på, at I også vil. I vil altid være i stand til at kontakte mig gennem ham.

George Adamski (sign.)

Jeg ønsker at takke mr. Adamski for hans venlige ord ovenfor — og også brødrene, som har pålagt mig det ansvar at fortsætte dette vigtige arbejde i disse afgørende tider. Jeg kan forsikre jer, at jeg ikke vil begive mig ind på nye stier uden deres velkomne råd og vejledning.

C. A. Honey.

Introduktion af *kosmisk nyhedsbrev*

Dette er det første brev i en serie, hvis formål det er at bringe pålidelige oplysninger ud til interesserede i hele verden. Dets primære formål vil blive at borteliminere meget af den forvirring, som omgiver planetarernes komme.

Mange mennesker er forvirrede over de hundreder af indbyrdes modstridende beretninger fra forskellige såkaldte „kontaktfolk". Jeg er enig med USA's luftvåben om én ting: Størstedelen af tallerkenrapporterne og næsten alle kontaktberetninger er ikke, hvad de giver sig ud for at være.

I dette nyhedsbrev vil De få oplysninger, som vil bevise sig selv. De vil være jordbundne og videnskabelige. Vi har ingen ånder at spørge til råds. Vore svar kommer fra personlige, fysiske kontakter, ansigt til ansigt med rumfolkene og fra personlige oplevelser ombord i de interplanetariske fartøjer.

Man må forstå, at George Adamski ikke er den eneste, der kommer ud for disse oplevelser. Han er blot den eneste, der i øjeblikket stikker hovedet ud af busken og indrømmer det. Dette er, som det skal være. Han arrangerer ikke — og kan ikke arrangere — sine kontakter. De kunne stoppe når som helst, uden at han ville have nogen magt til at forhindre det.

Naturligvis ved vi, hvem der har haft kontakt, og hvem der ikke har. Vi føler, at det ville være upassende for os at fordømme nogen ved navns nævnelse. De, der gør UFO-sagen til et spil om tillid, vil langsomt, men sikkert hænge sig selv.

Den 26. oktober fandt et nævningeting ved højesteret en prominent påstået „kontaktmand" skyldig i at have franarret en enke fra Oakland 5.000 dollars i en „tallerkensvindel". Hun gav denne mand 5.000 dollars, da han havde sagt, at han havde krystaller, som ville hjælpe hende til at helbrede vanføre børn. Tidligere var manden blevet arresteret i Bakersfield, Californien, og løsladt mod kaution. Da den sidste meddelelse indløb, var han i fængsel og afventede sin dom. (Fra „Santa Anna Register" 27/10-61).

En hel del flere vil følge samme vej. Det er på tide, vi bruger lidt sund fornuft på dette felt. — George Adamski er den eneste, der har bestået tidens prøve og bevist sine påstande for verden.

Vi støtter ingen astrale eller psykiske kontaktpåstande. Vore grunde til ikke at gøre dette vil fremgå af de kommende numre af dette nyhedsbrev. Rumfolkene, der arbejder sammen med George Adamski, har gjort det fuldkommen klart, at de ikke bruger medier som kontaktmidler. En hvilken som helst form for sind-til-sind-kommunikation farves altid af de implicerede personers ønsker og overbevisninger. Når man bruger telepati, må budskabet senere bekræftes, da chancerne for misforståelser er store. Jeg kender ingen jordbo, der er udviklet tilstrækkeligt langt mod den fuldkommenhed, som er nødvendig for perfekt transmission af ideer ad denne vej. Det er grunden til, at planetarerne melder sig på forhånd ved hjælp af telepati, men kontakter fysik. Selv ved en sådan udveksling af ideer ansigt til ansigt forekommer der sommetider misforståelser.

Hvis rumfolkene havde mange repræsentanter her, ville det kun forøge forvirringen, og det er netop, hvad oppositionen ønsker. Derfor tjener kun én mand ad gangen som forbindelsesled til hele den skeptiske verden. (Jeg hentyder ikke her til tallerken-tidsskrifterne, men til de, som påstår at have en direkte forbindelse med andre verdeners indbyggere).

„På deres gerninger skal vi kende dem". Mr. Adamskis historie taler for sig selv. I hans tredie

bog, „Flying Saucers Farewell", finder vi mange nye ideer om solsystemet og dets funktion. Vi sendte manuskriptet til forlæggeren den 24. juli 1960. På det tidspunkt, hvor dette nyhedsbrev når jer, vil I kunne læse bekræftelser af GA's rapporter i jeres lokale blade. Det faktum, at GA vidste disse ting, før de blev opdaget af vore videnskabsmænd, viser, at han har en autentisk informationskilde. (Se den videnskabelige del af dette nyhedsbrev).

Hvis De har spørgsmål med hensyn til UFO-problemets forskellige sider eller med hensyn til nogle af GA's oplevelser, så skriv og lad mig det vide.* Jeg ønsker, at dette nyhedsblad skal opfylde et behov. Hvis De ønsker, at Deres navn skal være fortroligt, skal jeg gerne efterkomme det. Imidlertid vil anonyme breve ikke blive offentliggjort eller besvaret. Hvis De er bange for at blive kendt gennem det, De tror på, så kan De lige så godt spare Dem ulejligheden med at skrive.

Send en lang frankeret konvolut uden adresse med hvert brev, De ønsker besvaret. Skriv ikke navn og adresse på konvolutten. Hvis der kommer nogle vigtige nyheder, som ikke kan vente til et normalt nyhedsbrev, vil jeg trykke dem og udsende dem til alle faste abonnenter. Der vil ikke blive forlangt nogen tillægspris.

Dette her er ikke Adamskis blad. Han vil kun være ansvarlig for de ting, der fremkommer under hans eget navn. Jeg vil prøve at få oplysninger fra ham hver måned, og dette nyhedsbrev vil være den eneste autoriserede kilde for oplysninger direkte fra GA. (USA).

Det materiale, der er skrevet af mr. Adamski, vil være forsynet med hans navn forneden og (signeret) trykt i parantes ved siden af. Det betyder, at det originale manuskript, der bærer hans navn, ligger i mit kartotek. Dette er nødvendigt, da GA vil være i udlandet det meste af tiden, og ikke personligt kan signere de stencils, der er nødvendige for at reproducere materialerne.

George Adamski kan ikke længere træffes på Valley Center-adressen. Hans nye adresse er den samme som min, og al hans post vil blive sendt til mig for at blive besvaret.

\)Kan ske gennem redaktionen for personer som ikke skriver engelsk.

C. A. Honey. Oversætter: Per Borgaard.

VIDENSKAB

Aviser og boganmeldere har skabt en del røre om det, de kalder „Adamskis reviderede solsystem". De omhandlede oplysninger findes i Adamskis nye bog „Flying Saucers Farewell". Husk, at bogen blev sendt til forlæggeren allerede den 24. juni 1960.

I andet kapitel af „Flyinge Saucers Farewell" finder vi, at Solen afgiver stråling, som er positiv i forhold til planeterne. Planeterne tiltrækker, hjulpet af tre asteroidbælter med stærkt negative kraftfelter, disse positive partikler og skaffer således lys og varme, så der skabes jordiske temperaturer og atmosfærer.

Den tidligere populærvidenskabelige redaktør ved Hearst-aviserne, Gobind Behari Lal, siger i „Los Angeles Examiner" den 20. august 1961: „Protoner er brint-atomkærner. Hver enkelt er en lillebitte partikel med elektrisk ladning. De blæser ud fra Solen i den såkaldte solare vind . . . Disse partikler ændrer de øverste lag i Jordens atmosfære". Den artikel, som dette er taget fra, var en summering af nogle af de nyeste raket-opdagelser. Læg mærke til, at videnskabsmændene afslørede, at Solens udsendte partikler var af positiv natur.

Videre beviser for mr. Adamskis indflydelse på rum-affærerne ses i et stykke, som fremkom i „Missiles and Space" juli 1961. „Forsøg hos General Electrics skal vise, om et magnetisk felt i lighed med Jordens kan skabes omkring rumskibe for at beskytte mandskabet fra kosmisk stråling". Detaljer om lige netop et sådant felt stod i mr. Adamskis bog flere måneder tidligere.

Mange mennesker lo ad mr. Adamski, fordi han sagde, at mennesker som vi kunne leve og virkeligt levede på de ydre planeter. Man mente f. eks., at Jupiter havde en temperatur på 210 graders Fahrenheit under nul, en methanatmosfære og et 8000 fod dybt isdække. Nu er en ny ide mærkværdigvis fremkommet — efter den samme ide som i mr. Adamskis bog. Carl Sagan fra Californiens universitet har fået den „nye" ide. Han tror, at Jupiters skyer virker som et gigantisk „drivhus", idet de opfanger og opbevarer varme. Han tror, at planetens overfladetemperatur kan være et behageligt 75 grader Fahrenheit. I augustnummeret af „Radiation Research" siger astronomen Sagan: „Muligheden for liv på Jupiter synes noget bedre end muligheden

for liv på Venus. Liv på sidstnævnte planet synes nu usandsynligt, fordi den samme virkning, der måske varmer Jupiter, har ophedet Venus til et svidende 7000 grader Fahrenheit varmt drivhus.

Det er et velkendt faktum nu, at Jorden også er omgivet med et lag med meget høj temperatur. Efterhånden som vi stiger op, falder temperaturen op til en vis højde. Så bliver det hurtigt varmere indtil et luftlag, der når op over 1000 graders Fahrenheit. Varmemålinger fra Venus ville påvise, at Jorden er for varm til, at her kan eksistere liv af nogen art.

De første fysiske beviser på, at levende skabninger eksisterer uden for vor egen planet, er blevet rapporteret af et hold videnskabsmænd fra Fordham Universitetet og Esso Research and Engineering Company. Oplysningerne kom fra stumperne af en 97 år gammel meteorit. Opdagelsen blev gjort, da man analyserede meteoret med et masse-spectometer, infrarød og ultraviolet spectografi og røntgenstrålediffraktions metoder. Øjeblikkeligt benægtede andre store videnskabsmænd, der ikke havde noget kendskab til de virkelige fund, prøvernes betydningsfuldhed. Det synes altid at ske, når der gøres nye opdagelser.

Den 5. oktober 1961 fremkom der i „Los Angeles Times" en artikel med titlen „Videnskaben er forvirret over ændringer i klimaet". Den forvirrende gåde er, at man ikke kan finde forklaringen på, at store vidder i Rusland op mod Grønland bliver koldere og koldere efter, at de har haft en opvarmningsperiode siden 1900. Samtidig bliver De forenede Stater varmere — sammen med Centraleuropa og Asiens stillehavskyst. Tendensen mod varmere klima har altid været størst i de arktiske egne.

Byg vokser meget længere mod nord i Island og Canada end tidligere, og sovjetiske havne, der engang var lukket af is halvdelen af året, er nu kun lukket 90 dage. Den vestlige del af Atlanterhavet er varmet meget mere op end den østlige. Torsk, der engang var i overflod omkring færøerne er nu næsten forsvundet. Det tager en forandring i vandets temperatur på 3,6 grader F for at få dem til at flytte.

I „Flying Saucers Farewell" nævner mr. Adamski yderligere kommende forandringer og forklarer deres årsager. De, som har bogen, kan opfiske hukommelsen ved at læse side 52. Hvis De ikke selv har et eksemplar af mr. Adamskis to sidste bøger, ville det være særdeles ønskværdigt, at de fik det. Efterhånden som flere og flere nye opdagelser fremkommer, skal vi vise Dem, hvor De kan finde detaljerne i disse bøger.

Wells Alan Webb fra Berkeley, Kalifornien, oplæste for nyligt en afhandling om Mars for 500 rumeksperter på den Internationale Astronautiske Kongres. 27 nationer var repræsenteret. I følge Webb ligner Mars-kanalerne så stærkt menneskeskabte jernbanespor og er så forskellige fra geologiske revner, at de rejser spørgsmålet, om planeten kan være beboet. Han anbefaler ubemandede raketter, som skal opdage eventuelt liv og få marsboerne til at reagere, hvis de eksisterer.

Ved NASA's første nationale konference om fredelig udnyttelse af rummet, der fandt sted i Tulsa, blev det antydet, at rummets erobring kan vise sig at være en moralsk erstatning for krigen, idet den kan absorbere energier, resourcer, fantasi og agressivitet, som i historiens løb har drevet nationerne til væbnede konflikter. Alene dette ville være omkostningerne værd. Det udsnit af industrien, der er impliceret i rumanstrengelserne, er så stort, at hele vort økonomiske system allerede nyder godt af de tekniske fremskridts meteoriske fart.

Ovennævnte punkt er understreget i mr. Adamskis piece „Your attention please" og „Think this one over". Flere og flere af mr. Adamskis tanker bliver godtaget i disse dage. (UFO-NYT august 1960, side 125—127).

C. A. Honey. Oversætter: Per Borgaard.

Verdensomspændende
forstyrrelser

Der sker for øjeblikket mange forstyrrelser i verden, og de vil fortsætte i adskillige år endnu. Det skyldes, at vor klode og endog solsystemet selv er inde i en overgangsperiode. Der vil ikke blot ske geofysiske forstyrrelser, men også mange forstyrrelser i selve samfundet. De forandringer, der sker i samfundet, vil være af mange afskygninger og variationer.

Den sikkerhed, som menneskene håber på, den fred i sindet og i verden, som vi ønsker, vil ikke komme, før overgangsperioden er ovre. De fleste informerede mennesker er klar over, at Jorden skif-

ter stilling, men de er almindeligvis ikke klar over, at det samme også sker med systemet. Alle planeter indenfor vort system vil blive påvirket, nogle i meget højere grad end andre. Jorden er en af de, der vil blive påvirket i større målestok. Man kan sammenligne det med en mand, der giver sig til at stå på hovedet. Blodet vil fare op til hans hjerne, og alle organer i hans krop vil blive fordrejet. Alle molekyler vil søge nye positioner. Således også med Jorden.

Jorden undergår en langsom ændring til et givet punkt. Mens den bevæger sig mod denne position, skifter alle elementerne i den stilling mod det samme mål. Da mennesket er sammensat af de samme elementer og mineraler, vil det også blive påvirket. Ligesom mennesket reagerer på svage ændringer i vejret og atmosfæren, vil det også reagere på de kommende forandringer. Usikkerheden vil fortsat være fremherskende i dets sind, sålænge naturen undergår evolution. Når Jordens forandring er ovre, vil mennesket også finde en slutning på dets følelse af utilpashed og usikkerhed.

Det er årsagen til de mange forskellige profetier om, hvad der antages at skulle ske i fremtiden. 2½ billion mennesker udsender tanker med forventninger om, hvad de tror, der vil ske. De fleste profetier skyldes indflydelsen af disse tanker. Folk med liden forståelse af menneskesindet modtager disse tanker og tror, de er budskaber fra rumfolk eller åbenbaringer fra Gud. Fordi en lille procentdel af dem nødvendigvis må være rigtige, bliver folk fanget i en snare og tror, de er i kontakt med Faktiske Enheder eller EN Kosmisk Kilde.

Profetier om fremtiden vil fortsat fremkomme som resultat af sådanne forventninger, indtil Jorden selv falder til ro. Når det sker, vil også menneskeheden falde til ro.

I mellemtiden kan katastrofen — i den nuværende usikkerhedstilstand — finde sted. Fordi det ikke fatter, hvad der påvirker det, kunne mennesket gøre noget katastrofalt under forsøg på at rette indviklede situationer omkring sig. Med lidt tålmodighed og forståelse af, hvad der virkelig sker, kunne mennesket lade naturen følge sin kurs uden indblanding. Man kan sige, at elementerne ændrer sig på en sådan måde, at de vil yde mennesket endnu større tjenester end i fortiden. Det er grunden til, at nogle indtryk afslører en stor fremtid, mens de fleste kun taler om katastrofer — katastrofer fremkaldt af utålmodighed og mangel på viden som nævnt ovenfor.

Man kan se det ske over hele verden i øjeblikket. Det sker både blandt individer og nationer. I de fleste tilfælde opstår der ubehagelige situationer, — dog synes dette at være den eneste måde, hvorpå fremskridt kan skabes. Naturen har sin vej at gøre tingene på, mennesket en anden. Naturen gør mange ting, der synes os ubehagelige. Dette skyldes dårlig forståelse af naturens love. Lugten af gødning er også ubehagelig, men som kong Salomon sagde: „Op af gødningen vokser liljen".

For at forstå, hvad der foregår, skal De ikke overgive Dem til følelsesmæssige højspændinger. Forhold Dem rolig og lad Dem ikke gribe af forventningerne omkring os alle.

For at komme til en smuk eng, må man sommetider krydse en sump, men man vil aldrig kunne nyde engen, hvis man ikke gør det. Vi kan sige, at vi befinder os i en sådan sump i dag. Vi er omringet af alle slags ideologier, hver sammensat af både godt og ondt. Det gamle må bort, før det nye kan fødes til at fuldbringe sine tjenester mod menneskeheden. Den vise vil observere og iagttage hver del af ændringen; narren vil måske gå amok og ødelægge sig selv.

George Adamski (signeret)
Oversætter Per Borgaard.

Februar 61(SIB).

Der findes al mulig grund til at tro, at klimaet er ved at blive varmere i Antarktis, hævder sovjetiske forskere.

Denne hypotese blev første gang fremlagt i 1950'erne af professor Viktor Buinitskij fra Leningrads universitet. Han baserede hypotesen på iagttagelser, der er gjort i Hvalbugten.

En forsker ved det Antarktiske institut Vjatjeslav Averjanov udtaler, at denne tendens også gælder de vestlige dele af Antarktis. En gradvis klimaforandring sker også i de centrale dele af iskontinentet.

Det oplyses endvidere, at lufttemperaturen i egnen omkring Shackleton i de sidste 50 år er steget med 3,6 grader celcius.

Filosofi

I dag har vi tre teorier om, hvordan galakserne og de interstellare regioner blev skabt. De kan groft klassificeres som de ateistiske, panteistiske og teistiske teorier.

Den ateistiske teori er — kogt ned til enkelt sprog og i få ord — at solsystemerne, som vi kender dem, altid har eksisteret (ikke har nogen årsag) og ikke har nogen begyndelse eller skabelse. Den panteistiske teori er kort sagt, at solsystemerne skabte sig selv ved hjælp af naturlige evner, som lå i deres eget væsen. Dette har evnen til at udvikle sig i sig selv uden nogen ydre kraft eller skaber. (Det er vist ikke helt, hvad man normalt forstår ved panteisme. O. a.) Den teistiske teori er selvfølgeligt, at alt blev skabt ved en højere intelligens' talte ord eller udviklede sig til den nuværende tilstand efter at være blevet råt tildannet af en skaber. Alle disse tre teorier er umulige at forme i intelligent tænken. De er uforståelige for mennesker og kan ikke afbildes eller visualiseres i den menneskelige hjerne.

Lad os begynde med at kigge på den ateistiske teori. Det er umuligt at forestille sig noget, som eksisterer uden nogen sinde at have haft en begyndelse. Den ide, at galakserne altid har eksisteret uden nogen oprindelig skabelse, er umulig at forme i intelligent tænkning. Selv om det var muligt at forestille sig dette, ville vi ikke være ovre vore besværligheder. Vi kunne ikke tænke os en ændring uden en årsag bagved. Vi må indrømme en årsag til enhver ændring, og vi ser utallige forandringer ske omkring os hele tiden. Den ateistiske teori prøver at sige, at alle disse ændringer gennem billioner af år sker uden nogen grund eller kraft bagved.

På mange måder ligner den panteistiske teori den ateistiske. Hovedforskellen er, at vi i denne teori prøver at forestille os systemerne som skabende sig selv af absolut intet eller af ikke-eksistens. Denne teori fornægter en skaber som den, kirken forestiller sig, men ser i stedet systemerne som begavede med en indre evne til at skabe sig selv. Dette frembringer straks flere vanskeligheder.

Det er for det første umuligt at forestille sig en tid, hvor „intet" eksisterede. At gøre dette er at antyde, at det første atom må have skabt sig selv af begynder De at se problemet, der ligger i blot at prøve at forestille sig sådanne ideer.
intet materiale og ingen eksistens. (End ikke verdensrummet var skabt endnu). Stands og prøv at forestille Dem noget sådant ifærd med at ske. Så

Lad os blot for argumenteringens skyld antage, at systemerne virkeligt skabte sig selv. Nu står vi ansigt til ansigt med endnu flere problemer. Vi er nødt til at antage, at på et eller andet tidspunkt før deres eksistens havde de „non-eksistens" evnen til at skabe selveksistens og blive „noget" ud af „ingenting". Dette „ingenting" havde evnen til at blive „noget" af sig selv ved sin egen hjælp. Dette er en selvmodsigelse, for det måtte være „noget" for at have evnen til selvskabelse. Vi kan simpelthen ikke forestille os sådanne forhold og omstændigheder.

Nogle individer forestiller sig systemerne som skabt af ingenting, på samme måde som skyerne synes at komme ud af intet. Med andre ord at de bittesmå partikler „preeksisterede" i en gasagtig, usynlig form ligesom vandmolekylerne, før de fortættes og danner skyer. Materialet „pre-eksisterede", og skabelsen var blot en koncentration af sådant materiale.

Den engelske forsker og astronom Fred Hoyle tror, at alt, hvad der pre-eksisterede, var en mægtig interstellar sky af brintatomer. Disse samlede sig efterhånden og formede nutidens stjerner og planeter. Han ser en vedvarende dannelse af nye hydrogenatomer. I følge hans teori opstår stof som resultat af andet stofs indflydelse. Sammen med alt stof eksisterer der et skabelsesfelt, som får nyt stof til at danne sig. Han er dog ikke i stand til at give svaret på et vigtigt spørgsmål: Hvad forårsagede oprindelsen af det originale atom og det originale skabelsesfelt? Så er vi tilbage, hvor vi begyndte.

Hvad med den teistiske teori? Her går det os ikke bedre end før. Vi har stadig spørgsmålet: Hvorfra kom den ydre kraft (Gud) ? De samme tre teorier kan tages i brug for at besvare dette. Vi får ikke noget svar. Vi kan ikke forestille os systemerne skabt af en ydre kraft.

Lad os for argumentets skyld antage, at systemerne blev skabt af en eller anden type ydre kraft (Gud). Hvordan er denne ydre krafts natur? Er denne første årsag endelig eller uendelig?

Hvis vi forestiller os den første årsag som endelig, må vi antage, at den indeholdes indenfor visse

grænser. Dette ville påtvinge den første årsag begrænsninger. Der må eksistere noget uden for disse begrænsninger. Er dette „noget“ en umålelig tomhed, et rum eller hvad? Vi må opgive det, for det er menneskeligt umuligt at forestille sig sådanne forhold.

Hvis noget eksisterede udenfor den første årsags begrænsninger, og vi indrømmede, at dette ikke havde nogen årsag, så ville vi heller ikke have nogen grund til at antage en første årsag for nogen som helst ting eller hændelse. Hvis det udenfor havde en første årsag, måtte det nødvendigvis være større end den anden første årsag. Vi kan ikke have to første årsager. Vi kommer til en logisk konklusion: Hvis den første årsag ikke er endelig, må den være uendelig. Hvilke konklusioner kan vi nu nå? Den må være fuldkommen uafhængig af alle andre kræfter eller eksistenser. Den kan ikke have nogen forbindelse inden i sig selv. Den må ikke have nogen begrænsninger af nogen art. Den må være absolut. Vi kan ikke forestille os dette.

Vi får samme svar i alle tre teorier: Den første årsag, stoffets oprindelse etc. er ufattelig for vor hjerne.

Men vi ved dette: Ethvert såkaldt fænomen, enhver videnskabelig lov har en årsag. Hver virkning har en årsag. Der kan ikke forekomme nogen virkning uden en årsag. Vi må altså acceptere en første årsag for alle ting. Denne første årsags natur eller oprindelse er ufattelig.

C. A. Honey. Oversætter: Per Borgaard.

Fortsættes i næste måned.

Kontaktpåstande

Mange mennesker skriver til mig og beder mig fortælle dem, hvem der er rigtige, og hvem der er falske kontaktfolk. I introduktionen forklarer jeg, hvorfor jeg ikke kan gøre dette. George Adamski er den eneste kontaktmand, jeg kan støtte. Det betyder ikke, at jeg tror, alle andre er falske. Jeg har førstehåndsbeviser for, at mange er fupmagere. Rumfolkene har fortalt os, hvem der er ægte, og hvem der ikke er, — i mange tilfælde.

Nogle mennesker fremkommer med kontaktpåstande, og jeg har ingen måde, hvorpå jeg kan vide, om deres erklæringer er sande eller ikke. Jeg vil ikke støtte nogen, som jeg ikke har fået bekræftelse på — selv hvis de sandsynligvis er ægte. Jeg siger ligeud — med rumfolkene som autoritet — at psykiske kontakter ikke er ægte kontakter med rumfolk. Det er åndelige oplevelser, som ikke har betydning for nogen — undtagen de pågældende individer. De sker. Men de er ikke fra rumfolkene.

Se her, hvordan man kan bedømme såkaldte budskaber fra rumfolk: Indeholder de skillelinier, forbandelser, domme, profetier (specifikke datoer etc.), løfter om personlig vinding o.s.v. — som ikke stemmer sammen med de kosmiske love — eller frygt, en følelse af utilpashed, utilfredshed eller andre sådanne oplysninger? Hvis det er tilfældet, kan de forkastes som ikke værende fra rumfolk.

Hvis oplysningerne fra kontaktmanden på den anden side følger de kosmiske love, er i harmoni med naturlovene, ikke indeholder nogle af de ovennævnte fejl, giver en følelse af harmoni med sig selv o.s.v. — så accepter deres værdi og bedøm dem ud fra den tanke, at de vil gavne dig — også selv om de ikke skulle være kommet fra nogen anden end den pågældende påstående kontaktmand.

C. A. Honey.

Spørgsmål og svar

Spørgsmål: Hvorfor kaldte mr. Adamski sin tredie bog „Flyvende tallerkener farvel“? Betyder det, at rumfolkene forlader os, eller at mr. Adamski forlader tallerkenerne?

Svar: Mr. Adamski begiver sig ind i et andet arbejdsfelt for rummenneskene. I den henseende forlader han tallerken-feltet for at yde menneskeheden større tjenester. Han vil stadig samarbejde med rumfolkene, stadig have regelmæssige kontakter og videregive oplysninger til offentligheden gennem dette nyhedsbrev.

Der er en anden grund til, at bogen blev kaldt „Flyvende tallerkener farvel“. Mange lande verden over har valgt at holde deres folk uinformerede om de rumrejsende. I mellemtiden er tallerken-kulter og -klubber vokset frem over hele verden. De forandrede interplanetarernes komme til en pseudo-psykisk religion. I løbet af en nat ændrede mange såkaldte medier sig fra indiske „ledere“ til rummen-

nesker. Endnu flere hundreder blev pseudo-medier i løbet af en nat. Dette skabte fuldkommen forvirring hos masserne, som ikke havde nogen måde at skelne en kontaktpåstand fra en anden. Dette — plus regeringernes nægtelse af at anerkende dem offentligt — tvang interplanetarerne til at skabe et nyt program.

De ved nu, at vi fra denne planet kun vil være overbevist, når vi er nået ud i verdensrummet og selv har set på sagerne. Som følge af denne tankegang trækker de tallerkenerne tilbage i stort antal, og der vil blive gjort færre reelle observationer. Det betyder ikke, at man slet ikke vil se flyvende tallerkener. Der vil stadig forekomme nogle observationer. En del af disse nye observationer vil være af en mere imponerende natur.

Fordi de rumrejsende er mennesker som vi selv, må deres planer af og til ændres eller modificeres — da de afhænger af menneskelige reaktioner. Det afhænger af menneskene på denne jord, hvad der vil ske her i de næste par måneder. Da fremtiden er underkastet menneskets frie vilje, kan den ikke forudsiges med nogen stor nøjagtighed over kortere tidsperioder.

Selv om deres skibe bliver trukket tilbage, vil flere og flere mennesker lande her med rumskibe og leve mellem os som almindelige indbyggere. Allerede nu har de almindelige jobs i industrien og regeringens laboratorier. Mange arbejder i almindelige civile stillinger. På denne måde er de velinformerede om planer og fremskridt i alle lande. De arbejder på denne måde i alle nationer, med det primære formål at fremskynde menneskets trængen ud i rummet. Mens vi ikke får lov til at rejse ud i rummet med en krigerisk eller fjendtlig indstilling, vil vi blive hjulpet langt nok ud til, at vi selv kan se, at liv, som vi kendet det, eksisterer andre steder i systemet. Lad os håbe, at offentligheden får lov at høre, hvad de første mænd i rummet rapporterer tilbage til Jorden.

Spørgsmål: Mange mennesker, der har studeret psykiske fænomener i årevis, er pludseligt helt ude på venstre fløj efter at have læst mr. Adamskis bøger. Vil De være så venlig at forklare dette nærmere? *J. Z., Buena Park, Californien.*

Svar: Der foregår ingen kamp mellem os og psykiske fænomener, hvis forskellige ting blot klarlægges. Vi har intet mellemværende med sande medier og psykisk begavede, men vi har medlidenhed med de „banansælgere“, som dukkede frem i løbet af en nat og påstod at have en direkte åndelig kontakt til Den Uendelige. Intet sandt medie vil prøve at kæde tallerkenerne sammen med mysticisme.

De rumrejsende bruger ikke medier eller psykiske midler til nogen forbindelse med os. Telepati er ikke en del af det psykiske, men det psykiske er en del af telepatien. Lad mig forklare denne forvirrende påstand på denne måde: Alle indfødte californiere er amerikanere, men ikke alle indfødte amerikanere er californiere.

Ved nærmere undersøgelse er telepati delt i seks modtagelseskanaler. Tre af disse er det uønskeligt at bruge. De er kanaler for effekt, virkning. De andre tre kanaler er af kosmisk værdi og bør udvikles. De tre effekt-kanaler kan bringe megen diskriminationer, had, skillelinier og alle andre uønskede træk til den menneskelige race.

Den første effekt-kanal, som man bør vogte sig imod, er de 2½ billioner sind på denne jord. De fleste af deres tanker er af de uønskelige typer som nævnt ovenfor. Man må lære at undgå tanker fra denne kilde.

Den anden effekt-kanal er frembragt af sammenblandingen i Kosmos. Den bringer tanker fra andre planeter og systemer, der er lavere end vi i udviklingen. Disse tanker bærer også de uønskede karaktertræk og er ikke af nogen værdi. De forøger kun den allerede eksisterende forvirring. Nogle af de forvirrede „kontakter“ kan stamme fra sådanne kilder.

Den tredie kanal, der bør undgås, er fra discarnerede enheder, som engang levede på denne verden. Det er disse tanker, som ofte fejlagtigt antages som forbindelse med ånderne. Disse tanker vil kun være brugbare og nyttige, hvis de kommer fra nogen, som havde udviklet sig udover den jordiske snæversindethed, der er så fremherskende i dag. De fleste af disse tanker er uden værdi for os. Når disse tanker modtages, er de ikke fra den person, der oprindeligt udsendte dem — selv om de er de originale indtryk. Mange medier bliver fanget i denne fælde og slipper aldrig ud af den. Sande medier gør ikke krav på at samtale med de døde og arbejder på indtryk fra højere kilder.

Budskaber fra disse tre uønskelige kanaler vil være fyldt med personnavne eller forudsigelser af

kommende hændelser (sædvanligvis af ulykkessvanger art), skillelinier af alle arter og kan være fordrejet af det pågældende mediums sjæl. Disse budskaber bestyrker og tilgiver som oftest skjulte ønsker i modtagerens hjerte. De bør ignoreres, da de er ubrugelige til at hjælpe os fremad i vor vækst og udvikling.

Den første kanal for Kosmiske Indtryk kommer fra den Kosmiske Årsag eller Den Sande Livskraft til den Rene Årsag eller Livskraft i os. Den overbringer ikke skillelinier eller domme.

Den anden kanal for Kosmiske Indtryk er den samme kosmiske sammenblanding som før med undtagelse af, at det dennegang drejer sig om tanker fra planeter, der er længere fremme i udviklingen end Jorden.

Den tredie kanal for Kosmiske Indtryk er kommunikation fra celle til celle. Cellerne eller atomerne i alle former er bærere af indtryk. Hver celle i hver eneste legeme er en tanke-producerende enhed. Telepati har ikke noget nødvendigt forhold til den menneskelige hjerne. Hvert atom i universet taler det kosmiske sprog og er i stand til at „samtale“ med ethvert andet atom. Kosmiske Indtryk er — med deres altomfattende forståelse af helheden — de eneste tre veje, som kan være af nogen hjælp for os under vor klatren op ad livets stige.

Spørgsmål: Hvor mange tallerkener, som rummenneskene har mistet, er faldet i hænderne på folk på Jorden? *J. B. C., Salem, Virginia.*

Svar: Jeg kender i det mindste seks tilfælde. Hændelserne i Frank Scullys bog „Flyvende tallerkener“ er en nøjagtig beretning med mindre ændringer i navne etc. for at beskytte de indblandede.

Spørgsmål: Hvad laver mr. Adamski i øjeblikket? *K. W., Austin, Texas.*

Svar: Mr. Adamski forbereder sig på at foretage nogle flere rejser i øjeblikket. Han har lige udsendt sin fjerde bog, „Kosmisk filosofi“, som sammen med hans „Telepati“ skal bruges som tekstbøger for Kosmisk Filosofi-studiekredse, der er ved at blive organiseret verden over. Han vil muligvis foretage betydelige rejser og personligt undervise i Kosmisk Filosofi og Telepati, hvis tilstrækkeligt mange mennesker i en gruppe er interesserede. Det er i øjeblikket kun på idé-stadiet.

Spørgsmål: Er rumfolkene, når de lever på Jorden, i stand til at beholde deres ungdommelige udseende, eller ældes de som vi? *G. S., New York.*

Svar: Det afhænger af de pågældende rummennesker, hvor vidt de er fremskredet, hvor længe de lever her, hvordan de træner under opholdet, hvilke fødemidler de spiser her etc. Fordi Jorden ikke har et skydække som Venus, modtager vi mere stråling fra rummet, hvilket påvirker alle, som lever her. — En persons sindstilstand har meget at gøre med hans udseende. De, som lever uden anspænding og lærer at slappe af, ved enhver given lejlighed, vil beholde et meget mere ungdommeligt udseende. Rumfolkene ældes også på andre planeter. På grund af et længere livsspan kan de opnå stor alder (i jord-år) og stadig se ungdommelige ud. På Venus — med dens længere livsspan — kan 200 år f. eks. sammenlignes med vore 20 år. Folk, der normalt har et sådant livsspan, kunne komme her og tilbringe mange år uden tilsyneladende at ældes så hurtigt som vi. Trods deres længere livsspan oplever de død og genfødelse ligesom vi.

Spørgsmål: Vil rumfolkene i tilfælde af atomkrig prøve at redde os ved intervention? Vil de hindre en atomkrig i at bryde ud? *M. N., Sayre, Californien.*

Svar: Nej til begge spørgsmål. Nogle af de psykiske kontakt-påstande dyrker den tanke, at nogle få udvalgte vil blive reddet fra undergang ved direkte intervention. Det er ikke sandt. Loven om broderskab ville blive fulgt, hvis der blev udført nogen redning. I denne henseende ville de følge naturlovene. Som Solen skinner på den retfærdige og den uretfærdige, således ville folk ikke blive spurgt om deres race, tro, farve etc.

Hver planet og hvert individ må opfylde sin egen skæbne ved at løse sine egne problemer. Det er den eneste måde, hvorpå hver enkelt kan lære. Rumfolkene arbejder nu inden for regeringerne og gør alt, hvad de kan, for at overbevise menneskeheden om tåbeligheden i en atomkrig. Hvis menneskene vælger at ignorere disse advarsler og læresætninger, ligesom de gjorde ved andre advarsler for 2000 år siden, kan rummenneskene intet gøre. Mennesket blev skabt med fri vilje til at vælge sin egen sti. Det lever af sine egne ønsker, ikke som dyrene, der kun følger instinkter. Mennesket blev skabt på denne måde med et formål for øje: Det er den eneste måde, hvorpå det kan udvikle sig og opbygge karakter og principper.

Hvis man brugte direkte intervention, ville det være i modstrid med denne lov om selvbestemmelse. Det bedste, rummenneskene kan gøre, er at give råd og yde så stor indflydelse som muligt, idet alle egentlige afgørelser overlades til de indblandede individer eller nationer.

En måde, hvorpå de kan hjælpe, er gennem de såkaldte „grønne ildkugler". Mange sådanne handlinger sker med henblik på deres egen sikkerhed. Hvis vi f. eks. ville forsøge at sprænge et kernevåben, som kunne starte en kædereaktion på Jorden, ville rummenneskene være berettiget til at konfiskere den for at redde deres egne planeter og systemet i sig selv.

Ligesom mange mennesker er modstandere af regeringsindblanding i deres private affærer, således ville millioner af mennesker være modstandere af indblanding af rumfolkene, hvis de forsøgte at tvinge individer eller nationer til at leve på deres måde. De kan være eksempler, men hvis vi skal få nogen gavn af dem, må vi følge dem af vor egen fri vilje.

Spørgsmål: Hvad med de største hændelser, som man mener vil ske, når alle planeterne samles i februar 1962?

Svar: De fleste af de fantastiske forudsigelser kommer fra psykiske kilder og er ikke til at stole på som fakta. Nogle af disse kilder forudsiger alt fra masselandinger til verdens ende.

Jeg venter ikke noget usædvanligt. Virkelige rumfolk forudsiger ikke, at ting skal ske på bestemte datoer, ejheller giver de løfter om, at de vil gøre visse ting. Hvis de virkeligt planlagde masselandinger, ville de kontakte de offentlige myndigheder direkte og ikke sende budskabet via en tredie part. Regeringerne får konstant råd fra rumfolk, og hvis en advarsel var nødvendig, ville det være regeringerne, som meddelte det. Nyheder om en eller anden kommende global katastrofe ville komme fra FN og ikke gennem et eller andet medie.

C. A. Honey. Oversætter: Per Borgaard.

At snyde en mand for en mark eller to
forstyrrer samvittighedens ro,
men at beholde en bog, som man lånte i fjor,
generer som regel ikke spor.

Venus' politiske aktualitet

Kilde: LE COURRIER INTERPLANETAIRE.

I disse tider med alle deres voldshandlinger, foragt, materialisme, frygt, ligegyldighed og kaos påtænker vi baby-mennesker at aflægge Venus en visit.

Hvorfor?

Hvorfor bliver alle disse formuer af intelligens. videnskab, organisation og penge givet ud til fordel for kendskab til rummet, medens der endnu er så meget at gøre her på Jorden — først og fremmest angående hele vor planetariske civilisation?

Fordi der — især fra slutningen af 2. verdenskrig — er kommet mystiske væsener fra dette rum. Det drejer sig om at identificere dem. Det drejer sig om at kontrollere sandheden af en mængde uomtvistelige vidnesbyrd. (I det mindste 8000 i følge professor Hermann Oberts udsagn — han er von Braun's læremester). Det drejer sig om at få hævet sløret — det sidste slør — angående mysterierne omkring Månen, Venus og Mars, simpelthen ved at undersøge på selve stedet. Dette bekræfter, at den klassiske astronomi netop nu er genstand for undersøgelser, fordi den er blevet overgået af de kendsgerninger, der nu er blevet kendt om disse tre kloder — for at indskrænke sig til at tale om dem.

Med hensyn til Venus må man erindre, at dr. John D. Kraus, den berømte radio-astronom fra observatoriet ved Ohios universitet, i august 1956 observerede signaler, som kom fra denne planet. I sin rapport til det amerikanske selskab for astronomi skrev han:

„De sidste signaler fra Venus ligner aldeles ikke dem, der er skabt af de sædvanlige atmosfæriske forstyrrelser. De bliver udsendt i en bestemt rytme, som om det drejer sig om en kode — og de ligner en b-mol på et klaver".

I den videnskabelige revy „Naturen" gik han så vidt, at han sagde:

„Det er muligt, at de signaler, der er hørt fra Venus, er blevet sendt af levende og intelligente væsener".

Om bord på den rumstation, der er udgået fra Rusland, findes der symboler, der fremstiller

USSRs våbenskjolde. Hvorfor? eller snarere — for hvis skyld? Det er let at besvare . . .

Den astronomiske ballonekspedition, der blev foretaget af Malcolm D. Ross i 1959, har sat os i stand til at se Venus' atmosfære og observere, at den indeholder mange flere vanddampe end Jordens. Man er for nylig blevet klar over, at der findes brandgule iltstråler i Venus' spektrum. — I maj 1959 sagde en af vore største astronomer, dr. Robert S. Richardsom, anden direktør ved OHIO observatorium:

„Hvis der findes vand og ilt på Venus, synes det uundgåeligt, at der også må findes liv, *et liv, der ingenlunde er forskelligt fra det, der findes på Jorden . . .*"

Der tales ofte om liv på Mars og om rejser til Mars, men man taler sjældent om Venus. *Pas på! Venus kan måske blive rumalderens store overraskelse!*

Projekt OZMA, der dog bliver taget alvorligt, forekommer at være barnligt i sammenligning med disse perspektiver og sikre overbevisninger, som vil blive bekræftet enten i maj (1961) eller i februar 1962, dersom den russiske raket, Venusik, opfylder sin mission . . .!

Man har meddelt os, at Venusik er blevet sendt af sted til Venus i overensstemmelse med en udforskningsplan af det ydre rum.

Denne plan blev forelagt af russiske lærde ved den internationale, astronautiske kongres i København i året 1955. Jeg står med dette program i min hånd. Det indeholder 9 udviklingstrin. De fire er blevet tilbagelagt i den kronologiske orden. Det nuværende trin, som er i fuldt sving med afgangen af raketter med Mars og Venus som mål — er det sjette. Hvad med det femte? Det drejer sig om transporten af videnskabelige instrumenter til Månen. Er det blevet ødelagt eller forsinket? . . . Eller alt det, som skulle udvikles på Månen, har det allerede længe været gjort?

Her er et uddrag af et interview, der den 29. oktober 1959 blev tilstedet Lucien Barnier af professor Ogorodnikon, en af akademikeren Leonid Sedows mest direkte medarbejdere:

Spørgsmål: „De mener altså, at der eksisterer liv på disse planeter?"

Svar: „På Mars er det en ubestridelig kendsgerning. Hvad Venus angår, er det min mening, at eksistensen af liv ikke kan forkastes alene gennem fornuftslutninger, men sikkert og vist er det, at vi snart når til en afgørelse. Dog forbliver Månen for øjeblikket i centrum for vor interesse. Vi bør hurtigst muligt sende mekaniske installationer dertil, som kan give os de oplysninger, vi i højeste grad trænger til . . ."

Hurtigt! Der er gået 2 år — og det er *Venus,* man nu beskæftiger sig med.

Det er med andre ord indlysende, at Månen, i russernes øjne, såvel som i vore, er beboet.

Det er på tide, at FN danner en interplanetarisk kommission, der har til opgave at forfatte en syntese om kendskabet til UFOs og om den menneskelige livsform, — at fremsætte en arbejdsplan, der dækker øst—vest, for at fremme den hastige udbredelse og imødegå følgerne af denne udbredelse på *alle* det jordiske livs områder. Vi har ingen ret til at sakke agterud på historiens område. Det er grunden til, at vi indtrængende pålægger alle lærde, forskere, politikere, lærere, økonomer, tænkere og statschefer til at samle sig om disse vigtige problemer, så de kan blive løst.

Dette er menneskehedens eneste redningsplanke og altså også FNs.

Alfred Nahon.
Oversætter: Ida With-Petersen.

New York,
den 18. maj 1960

Stødbølger fra et fjernt jordskælv blev registreret på seismografer i New York på samme tid, som en flammende genstand styrtede i det sydlige Stillehav. Tekniske eksperter fra Fordham universitetet sagde, at der ikke forekom nogen forbindelse mellem stødbølgerne, der blev registreret i N. Y., og en „uhyre stor ildkugle, der med en hvidglødende hale, hvorfra udstrømmede røg", faldt i havet omkring 300 miles syd for Suva. Mennesker på tre forskellige langt fra hinanden liggende steder på Fiji-øerne, så genstanden bevæge sig hen over himlen og forsvinde syd—syd-øst for øen Viti Levu. Tilfældet medførte en del snak om, at Sovjets nye rumskib var brændt op i jordens atmosfære. Sputnik IVs signaler blev imidlertid opfanget i Paris, da satellitten passerede over denne by nogle timer efter hændelsen ved Suva.

Præventiv lægevidenskab[1]

En af den moderne lægevidenskabs første pligter er forebyggelse. For nogle få årtier siden var der hovedsagelig kun tale om forebyggelsen af epidemier. Vor hurtigt voksende civilisation forventer, at den præventive lægevidenskab tager sig af nyere problemer, hvis løsning i forhold til epidemierne betyder mere for os. Som en naturlig følge af vor civilisations udvikling har de såkaldte degenerative sygdomme i den grad bredt sig, at de betyder en fare. Et typisk eksempel på disse sygdomme, der ifølge statistikken er skyld i et ud af syv dødsfald i vore storbyer, er kræft.

Af hvert syvende menneske i storbyerne dør som følge af denne sygdom er foruroligende. Vor tekniske civilisations fremskridt i den sidste halve snes år har skænket ikke blot hver syvende indbygger i storbyerne, men hele menneskeracen, og hvad mere foruroligende er, det ufødte barn, radioaktiviteten, årsagen til mange degenerative sygdomme. Skal dette være vor tekniske civilisations gave til de tyvende århundrede, har vi ingen særlig grund til stolthed over de tekniske præstationer!

For eksperterne er det en velkendt sag, at selv en ganske ringe radioaktiv bestråling alvorligt kan hindre dannelsen af blodproducerende celler og forårsage en plastisk anæmi og rygmarvsleukæmi. Støvet fra radioaktive stoffer som indåndes af minearbejdere sætter sig i lungerne og giver kræft. Vævssvind i kæben, knoglekræftsvulster, betændelser, bylder og hudkræft er sygdomme fremkaldt ved radioaktiv bestråling af den menneskelige fænotype. Havde den tekniske civilisations fremskridt i overensstemmelse med dets ideelle formål tjent til udvikling for menneskeheden, var denne min artikel næppe nogen sinde blevet skrevet. I en årrække har jeg arbejdet i den præventive lægevidenskabs tjeneste som professor knyttet til et universitet på kontinentet. Jeg mener, at jeg som ny borger i Australien følger det ansvar, jeg føler, ved at henlede de pågældende myndigheders opmærksomhed på alvoren i følgende: Alle fremstående biologer i verden idag er enige om, at der kun kan opnås skadelige forandringer i menneskets arvemasse ved påvirkning udefra. Vi kender ingen omstændigheder, der på gunstig vis kan ændre eller udvikle arvemassen; vi kender kun sådanne vævsødelæggende midler, som i arvemassen fremkalder mental og fysisk degeneration. Med visse vævsødelæggende midler kan vi således forvanske eller degenerere arvemassens gener, men er ikke i stand til at helbrede en sådan degenereret arvesubstans eller gen. Ej heller kan vi endnu helbrede en given genotype ved nogen form for ydre påvirkning. Generne i sædvævene bestemmer alle sådanne fysiske anlæg og karakteristiske åndsevner, som enhver arver fra forældrene og igen overfører til sine efterkommere.

Det hænder således, at genotyper uden nogen synlig årsag undergår en radikal forandring, der arves af senere generationer. Det er på denne måde, at nogle afarter af plante- og dyreliv får fortsat eksistens, og at visse deformiteter opstår hos mennesker, f. eks. seks fingre på een hånd o.s.v.

Den forandring arvemassen undergår kalder vi efter De Vries mutation. Den forandring, der skyldes ydre årsager, kalder vi kunstig mutation. Sådanne påvirkninger har vidt forskellige konsekvenser hos de forskellige fænotyper og genotyper, d.v.s. efterkommere. Således resulterer et menneskes umådeholdenhed med alkohol i en nedbrydning af hjerteleveren og de andre typiske symptomer på alkoholisme; imidlertid påvirker den degenererede arvemasse efterkommerne forskelligt og giver dem andre fysiske og mentale mangler. Giften alkohol virker forskelligt på det udviklede legemes differentierede væv og før-fosterformens udifferentierede tilstand. Det er også muligt, at et menneskes fænotype forbliver uændret, hvorimod arvemassens degeneration kan åbenbare sig i efterkommernes disposition.

Alkoholens ødelæggende virkning på arvemassen blev bevist ved dyreforsøg af Stockard, som til sine eksperimenter benyttede marsvin, Kositech, der benyttede albino-rotter og af Blum, hvis forsøg udførtes på hvide mus. Blys degenerative virkning blev påvist af Rennert i forbindelse med husholdningsredskaber ved undersøgelser hos flere familier og af Cole, der foretog eksperimenter på harer i fangenskab. Røntgen- og radiumstråler kommer ved passage gennem vore væv i forbindelse med forplantningsvædskerne og beskadiger disse, således at arvemassen i nogen grad ødelægges og har en vis degeneration hos efterkommerne til følge. Radium- og røntgenstrålernes destruktive egenskaber blev første gang påvist af O. Hertwig (1918).

Hermann Josep Muller, professor ved Indiana

universitetet USA, beviste de radioaktive strålers bakterieødelæggende egenskab og tildeltes i 1946 nobelprisen i medicin og fysiologi for denne indsats. Da professor Muller påbegyndte sine eksperimenter i forbindelse med de radioaktive strålers bakteriedræbende egenskab, havde ingen, sikkert ikke engang han selv, tænkt på de lignende konsekvenser af praktiske forsøg med og afprøvning af nye atomvåben. Dengang regnede vi kun med fare for mutation i forbindelse med de radioaktive røntgen- og radiumstråler, idet disses virkninger gang på gang var konstateret af dem, der virkelig arbejdede med disse strålingsformer.

Resultaterne af eksperimenter udført af professor Muller peger i retning af den kendsgerning, at den allermindste dosis radioaktiv bestråling fører til mutation i menneskelegemets gener.

Eksperimenter på mus beviste, at der skabtes mutation i generne hos hver femte mus, hvis disse dyr blev udsat for en radioaktiv bestråling på 40 R enheder. (R er den internationalt anvendte måleenhed for radioaktiv udstråling).

Hvis mennesket, når det udsættes for radioaktivitet, reagerer på samme måde som mus, vil det i praksis betyde, at hvert andet barn ville arve degenerative deformiteter, hvis blot en af forældrene i 15 år forud for undfangelsen blev udsat for en dosis på 3 R om ugen.

Et simpelt regnestykke vil med al tydelighed vise, at der ikke skal mere til for at gøre en ende på arvefaktoren og dermed på livet selv.

Det er en velkendt sag, at eksperimenter udført på dyr ikke uden videre kan gælde for mennesker, da man ved, at menneskets organisme reagerer anderledes end dyrs på påvirkninger udefra. Derfor ville vor viden om den radioaktive strålings ødelæggende kraft baseret alene på dyreforsøg måske ikke være tilstrækkelig tungtvejende.

Nu foreligger der imidlertid konkrete beviser.

Ved atomenergianlægget i Chalk River, Kanada, er indgåelse af ægteskab mellem funktionærer strengt forbudt. Forbudet begrundes med at afkommet vil blive misdannet, såfremt det tilsvarende gen hos begge forældre er beskadiget.

Efter atombombeeksplosionen over Nagasaki blev hvert syvende barn født som krøbling.

I dag er omkring 1.000.000 mennesker beskæftiget ved de forskellige atomanlæg udover verden. De strengeste sikkerhedsforanstaltninger til trods er disse mennesker til stadighed udsat for strålingens ødelæggende kræfter.

I de sidste 4 år har man trods gennemførelsen af de strengeste sikkerhedsforskrifter konstateret kroniske forandringer hos 80.000 personer. Set ud fra denne statistik er vor generation allerede ansvarlig for degenerationen af 300.000 endnu ikke fødte børn.

Vore atomvidenskabsmænd erklærer, at en strålingsdosis på 15 R ikke er skadelig, men professor Mullers forsøg viser, at en femtedel af denne dosis også kan have mutation til følge!

Man har påvist, at selv den svageste radioaktive bestråling er vævsødelæggende; følgerne heraf ses måske ikke de første 20—25 år.

Dersom forskningen i forbindelse med atomvåbnene og den praktiske afprøvning af disse fortsætter med samme fart som nu, vil der ved århundredets slutning findes omkring 40 tons radioaktiv aske og andre ødelæggende affaldsprodukter, hvoraf eet gram er tilstrækkelig til at skabe mutation i tusinder af menneskers gener.

Det står således klart, at atomforsøg og anvendelsen af atomenergi til ethvert formål kan føre til menneskehedens degeneration og sluttelig til dens tilintetgørelse.

I dagspressen har vi alle lejlighed til at læse artikler om atomvåbensprængningerne og de deraf følgende lunefulde vejrforhold: voldsomme regnskyl, oversvømmelser og den ved de radioaktive skyers og det radioaktive støvs tilstedeværelse i vore omgivelser opståede fare. Meteorologiske stationer har påvist, at hele Jordens atmosfære efter visse atomsprængninger blev radioaktiv. Og man kan læse om fugle, der forlader deres gamle vante ruter for at undfly farerne i den radioaktive atmosfære, som omgiver forsøgsarealerne ved Las Vegas. Vi hører imidlertid aldrig noget positivt nyt med hensyn til, om den præventive lægevidenskab er klar over denne alvorlige situation eller ej! Gerne erfarede vi, at den forsøger at gøre sin indflydelse gældende for menneskehedens skyld.

Grib til handling, før det er for sent! Skulle menneskene da ikke være klogere end fuglene; kan vi være med til passivt og ansvarsløst at fremme men-

neskehedens største katastrofe: vore børns degeneration, menneskeracens tilintetgørelse?

Professor Akos Nagy.
Oversætter: Henry Th. Larsen.

Opnav — 94 — P 3B

Med tilladelse af US Navy bliver fjernkendingstavler, der bl. a. viser to typer UFOs nu hurtig fordelt til anvendelse på de fleste amerikanske skibes kommandobroer. Med betegnelsen „OPNAV — 94 — P 3B", og bærende ordene „Autoriseret af marinens sekretariat" viser disse fjernkendingstavler bl. a. to skitser af UFO — den ene en typisk rund tall.", den anden et kølleformet fartøj.

Med illustrationerne af disse to typer UFOer, der specielt er autoriseret af marinens sekretariat, synes dette at være marinens officielle anerkendelse af, at UFOerne eksisterer, uanset flyvevåbnets benægtelser.

UFO-illustrationerne ses samme med skitser af mulige fjendtlige skibe, luftfartøjer og projektiler, som skal rapporteres til de nordamerikanske forsvarsstyrker. Men sammenligningen af disse mærkelige maskiner med jordiske luftfartøjer, skibe og projektiler burde ikke blive taget som beviser på, at UFOerne antages at være krigeriske. Det er mere sandsynligt, at de blev taget med for at forhindre, at virkelige UFO-formationer fejlagtig skulle blive antaget for at være et angreb — af Sovjet raketter eller bombere. (Jfr. tidligere udtalelse af general Chaissain).

Øverst på disse Navy-anerkendte kort findes følgende tekst: „Bedes anbragt i radiorummet og på kommandobroen til hjælp ved hurtig alarmering af enhederne til forsvaret af det nordamerikanske kontinent — Merint — Radio telegrafi procedure.

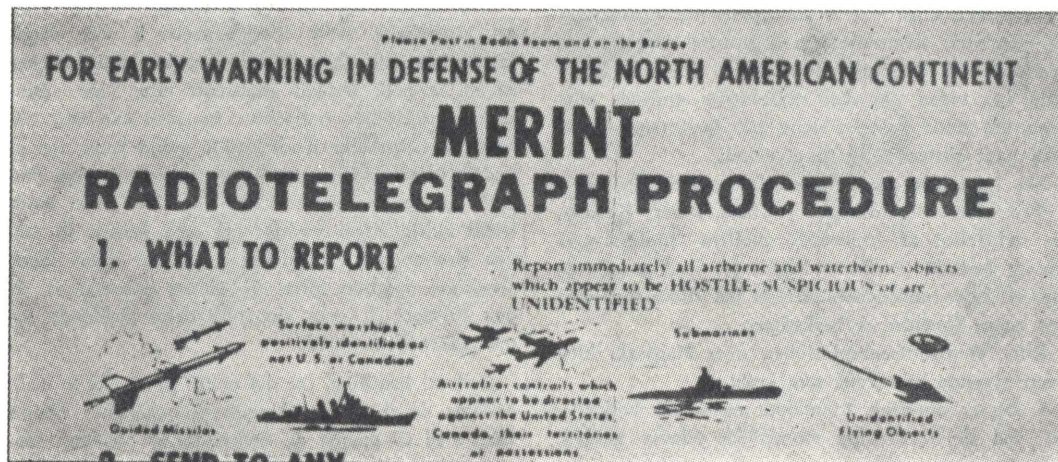
Under „hvad der skal rapporteres" findes fem lister, hver forsynet med tegninger, for at de hurtigt skal kunne afsløres som: Fjernstyrede raketter, overfladeskibe positivt identificeret, som ikke værende US- eller kanadiske fartøjer, luftfartøjer eller contrails, som synes at have kurs mod de forenede stater, Kanada, deres territorier eller besiddelser, undervandsbåde og uidentificerede flyvende objekter.

„Merint" kortene giver instruks angående afgivelse af alarm-rapporter enten direkte eller ved øjeblikkelig videregivelse til rette militære bestemmelsessted. Der er tilføjet følgende bestemmelse: **„Det internationale nødsignal (SOS) kan anvendes som et alternativ for at opnå forbindelse".**

„Merint" alarmrapport-system blev oprindeligt oprettet under JANAP 146 af stabscheferne. Det er det maritime sidestykke til CIRVIS (instrukser angående rapportering af vitale efterretningsobservationer) der er blevet udstedt til US og kanadiske piloter.

Skønt NICAP vidste besked med begge systemer, er dette vort første møde med UFO-fjernkendingstavlerne, autoriseret af marinens sekretariat.

UFO-investigator juni/august 1961.
Oversætter I. W. Petersen.

Mysteriet
fra Sibirien

Som det sikkert er de fleste læsere bekendt, har SUFOI i sine foredrag landet over som eksempel på besøg udefra nævnt den meget omtalte hændelse fra Sibirien, hvor der i 1908 ved TUNGUSKA fandt en kæmpeeksplosion sted. Den omtalte hændelse går under navnet „Tunguska-meteoret". Vi har aldrig tidligere kunnet give alle vigtige fakta i denne sag, men nu har vi fra Australien fået flere detailler, og det bør ligeledes nævnes, at ugebladet „UDE og HJEMME" nr. 9/1962, med den engelske forfatter Frank Edwards som kilde, har behandlet sagen. Her er i forkortet form de vigtigste data:

Dramaet fandt sted den 30. juni 1908 i nærheden af floden Yenesi. Eksplosionen rystede i bogstaveligste forstand verden. Naturligvis blev der foretaget en undersøgelse på stedet, men denne undersøgelse førte ikke til andet resultat, end at et kæmpemeteor havde ramt Jorden.

I 1927 blev der sendt en anden ekspedition til området for at foretage en ny undersøgelse. Ekspeditionen konstaterede, at området stadig var afsvedet og goldt, og at der var masser af tegn på et uhørt tryk og en ufattelig varmeudvikling. Uendelige mængder af træer var blevet knækket og presset fladt ned i jorden. Stammerne bar endnu mærker af varmen fra eksplosionen. Man fandt også frem til nogle få øjenvidner, som blev afhørt angående det skete. Konklusionen på denne undersøgelse blev, at et eller andet objekt fra det ydre rum havde ramt dette afsides liggende landskab; et objekt som havde afsvedet alt i mange kilometers omkreds. Der var bare det mærkelige ved hændelsen, at man ikke fandt noget krater, som kunne markere sammenstødet mellem Jorden og det fremmede himmellegeme. I mangel af bedre forklaring registrerede man alligevel fænomenet som „Tunguska-meteoret", og sådan blev det stående **i 30 år.**

Blandt deltagerne i denne ekspedition var en russisk videnskabsmand ved navn Dr. Alexander Kazentsev, der tilbragte megen tid med at foretage undersøgelser på egen hånd, og som gjorde sig sine egne tanker om det skete. Dr. Kazentsev var ikke tilfreds med den officielle forklaring, hvis det nemlig var et meteor, så skulle der også være et krater.

Til alt held for både videnskaben og ufologien blev Dr. Kazentsev medlem af den russiske ekspedition, der blev sendt til Hiroshima for at undersøge virkningerne af atombomben.

Hvad der gjorde et særligt dybt indtryk på russeren var den kendsgerning, at toppene af træerne lige under centrum for denne lufteksplosion var blæst af, mens selve træet var blevet stående. Det var jo nøjagtig det samme, han havde set i Sibirien. Dr. Kazentsev fandt flere lighedspunkter mellem Hiroshima og Tungaska-eksplosionen. Ting, der alle var karakteristiske for virkningerne af et kernevåben.

Hvis fænomenet i Tunguska skyldtes en atomeksplosion måtte man endnu kunne påvise radioaktivitet i jorden i så store mængder, at den kunne måles. Dr. Kazentsev vidste, at sådanne målinger ikke blev foretaget i 1927.

En ny ekspedition blev sendt af sted. Man brugte måneder til at udforske det radioaktive mønster i jordbunden, og man fandt frem til et øjenvidne, der endnu tydeligt kunne huske den store ildkugle, som var rullet op mod himlen efterfulgt af en paddehattelignende røgsky af ufattelige dimensioner! Man fandt også en lille håndfuld metalstumper, der tilsyneladende måtte stamme fra et sprængt objekt. Ekspeditionen konstaterede også, at der i årene efter „meteorfaldet" forekom en del mystiske dødsfald i befolkningen. En undersøgelse af ligresterne viste klart, at de pågældende var død af strålingssyge.

Dr. Kazentsev og de fleste af hans kolleger kom til den konklusion, at et eller andet atomdrevet apparat af kæmpeformat var eksploderet over jorden i en højde af 2 km. Doktoren mener selv, at der har været tale om et rumskib, og at vi takket være katastrofen gik glip af vore gæster fra rummet. Videre siger han, denne rejse endte med en tragedie, men at en sådan ikke kunne standse opdagelsesrejser, højest forhale dem. Når de har været her én gang, vil de komme igen og måske være heldigere med næste landing.

F. P.

Gud forbyde, at vi nogensinde må lade disse bomber eksplodere på noget territorium . . . dette er vort livs største håb.

Khrustjov.

UFO - observationer
over Skandinavien

(Ought to be translated).

Fra den 10. marts til den 11. april 1962 er der til SUFOI's Rapportcentral indkommet i alt 28 rapporter, der fordeler sig med 1 fra 1957, 2 fra 1961 samt 25 fra 1962. Der er i samme tidsrum indkommet 3 detektorvarslinger fra 1962, således at det samlede antal af detektorvarslinger nu er oppe på 149.

Til SUFOI er der nu i alt indkommet 1830 rapporter, der fordeler sig på følgende måde:

Fra før 1959	339 rapporter
Fra 1959	790 rapporter
Fra 1960	275 rapporter
Fra 1961	379 rapporter
Fra 1962	47 rapporter
I alt ...	1830 rapporter

Det fald i observationerner, der fremkom i de første måneder af dette år, ser nu ud til at blive udjævnet igen. I sidste halvdel af marts og i de første 10 dage af april har vi allerede på nuværende tidspunkt modtaget et dusin rapporter samt forhåndsmeddelelse om endnu flere. Så det kan nok betale sig fremover at holde godt øje med himlen.

For at få mere plads i UFO-Nyt til stof af forskellig art, har man besluttet fremover kun at bringe oversigtskalenderen en gang hvert halve år. Det bliver højst sandsynligt i september og marts nummeret henholdsvis.

Vi begynder med en af de lidt ældre rapporter. Den er fra juni 1961. Observatør er hr. Tage Nielsen. Vedkommende kom en aften kl. 2150 sejlende fra Køge mod sydøst. Udfor Maglebyskoven så man ombord på kutteren et rødligt lys, som man mente måtte være lanternen på et skib. Hurtigt tændte man kutterens egen lanterne, men i samme øjeblik forsvandt objektet. Man lukkede op for radioen, og det kradsede usædvanligt kraftigt i den. Lidt efter blev objektet observeret længere mod nord, hvor det fløj med kurs mod øst, hvor det tilsidst forsvandt. Objektet holdt hele tiden samme højde over vandfladen. Observatøren anslår selv objektets størrelse til 50 cm i diameter og dets hastighed til over 100 km/t. Samlet observationstid 5 minutter.

Hr. Peter Hansen, Fånum nær Randers, stod den 5. marts kl. 1835 og så ud af vinduet på sin bopæl. Han opdager pludselig et ildrødt objekt, som går nedad mod jorden i NNØ retning. Objektet var rundt og forsynet med en lille hale af samme farve som objektet. Observatøren så objektet forsvinde bag et træ 300 meter væk, og da han mente, at objektet var landet, undersøgte han området dog uden at finde noget. Observatøren anslår objektets størrelse til 20 cm. — I sidste måned havde vi en rapport fra Helsingør fra samme tidspunkt, men det drejer sig tilsyneladende ikke om det samme objekt.

Vi har et par rapporter fra Lyngerup i Nordsjælland. Observatører er ægteparret Hansen, deres tre drenge samt to andre. Klokken var 1930 den 6. marts, da en bilist kom ind på ægteparrets tankstation og berettede, at han netop havde set et lysende objekt, medens han kørte på vejen mellem Skibby og Frederikssund. Observatørerne gik straks ud sammen med bilisten, og de så først to gul-orange, lysende objekter ved siden af hinanden lavt på den vestlige himmel. Der var et stærkt lysskær omkring objekterne. Selve objekterne lyste lidt svagere. Lyset var konstant. Efter nogle minutters forløb slukkedes objektet til venstre, men kom et øjeblik efter til syne igen således, at det i nogen grad dækkede for det andet objekt. Det ene objekt slukkedes igen for at komme til syne over det andet kort tid efter. Dernæst slukkedes begge objekter. Lidt efter tændtes de igen længere til højre for derefter at slukkes for sidste gang. En af ægteparrets, sønner var så kvik at tage et billede af objekterne. Det er ikke fremkaldt endnu. Observationen varede ca. 15 minutter. Objekterne var to-ørestore.

Dagen efter var den gal igen på nøjagtig samme tidspunkt. Denne gang blev der set tre objekter. De var ikke helt så store, som dem, der blev set dagen før. Ellers var udseendet nøjagtigt som de andre. Omkring og bag objekterne sås nogle små kondensstriber i bugtede linier. Objekterne sås mellem vest og nordvest. Også denne gang tog en af sønnerne et foto. Observationen varede 20 minutter. Objekterne stod stille hele tiden. De forsvandt ved at slukkes.

Lidt senere samme aften (7. marts) ses et objekt fra Nibe. Observatøren, hr. L. Frederiksen, fik kl. 2045 øje på et ærtstort, hvidt objekt, der stod stille

mod nordvest. Objektet bestod af en lille, stærktlysende kerne omgivet af en ring af svagere, hvidt lys. Lyset pulserede. Selv om observationsforholdene var gode (klar himmel, ingen vind, frost) sås objektet ikke med skarpe omrids, men lignede snarere en lille, lysende sky. Efter 15 minutters forløb forsvandt objektet ved gradvist at blive mindre, som om det fjernede sig bort fra observatøren ud i rummet. 1 vidne.

Så kommer en særpræget rapport. Hr. Jakobsen fra Funder St. i Jylland er observatør. Klokken var 0115 den 13. marts, og observatøren var netop ved at gå i seng, da han kaster et blik ud af køkkenvinduet. 40 meter fra huset får han øje på et klart, blå-hvidt objekt, der lå på jorden. Der var ikke tale om et refleks. Observatøren kalder på sin søn, og sammen opdager de en hel del enkrone-store objekter ligge få meter fra huset. Desuden lå der en række op over marken nordvest for det først observerede objekt. Dette objekt forsvandt pludseligt efter ca. 10 minutters forløb. I løbet af de næste 5 minutter forsvandt ligeledes nogle af de andre. Da man gik i seng, lå der stadig en del objekter tilbage. Observatøren, der ellers ikke er bange af sig, undersøgte ikke objekterne, idet han havde en fornemmelse af, at han helst ikke skulle gå udenfor. Hr. Jakobsen fortæller, at lyset fra objekterne ikke strålede, men var af „massiv, mat karakter".

Vi har modtaget hele 4 rapporter fra den 18. marts. Fra Odense så fru Thrane-Rasmussen fra sit køkkenvindue et ovalt, eller måske snarere cigarformet objekt, komme farende fra nord med sydvestlig kurs. Det stod pludselig stille omkring nordvest. Der blev det stående i 10 minutter, og den tid udnyttede fruen godt, idet hun nåede at få tilkaldt 3 vidner, få ringet til en avis samt til observatoriet i Odense (der står desværre intet om disse reaktioner eller kommentarer) foruden at hun fik fat på en kikkert. Objektet blev opgivet til to-kronestort. Det var flammende rødt, men med sort kerne. Desuden havde det i hver ende en „hale", der vendte opad. Det stærktlysende objekt satte sig langsomt i bevægelse og forsvandt efter kort tid i den nordlige horisont. Objektet blev iagttaget fra kl. 1830—1845. Man hørte ikke nogle lyde fra objektet.

Under observationen havde man også nået at ringe til familien Krogh, Fruens Bøge. Fru Krogh så kl. 1850—1851 mod vest et nålehoved-stort mørkt objekt, der stod helt stille på den lyse himmel. Efter et minuts forløb svandt objektet pludselig bort.

Fra Dragør ser hr. Bengtson Jørgensen kl. 1900—1914 et hvid-gult, nålehoved-stort objekt i næsten stik vest. Lyset fra objektet pulserede med et til tider rødligt skær. Samme objekt ses også af hr. John Petersen fra Dragør fra kl. 1908—1915. Selv om Venus skulle være på himlen i samme område på den tid, ser det ikke umiddelbart ud til, at det er planeten, der er iagttaget.

Der er også gang i rapporterne den 19. marts. Kl. 2135 ser hr. E. Rasmussen fra havnen i Nyborg et hvid og blåt objekt på den sydlige himmel med vestlig kurs. Objektet var forsynet med en rød hale. Objektet var ærtstort, og det sås tydeligt, at den forreste halvdel af det var hvidt, medens den bageste halvdel var blåt. Samlet observationstid var 15 sekunder, idet objektet forsvandt i skyer.

Tilsyneladende samme objekt blev set fra Store Heddinge. Her opgives objektet til at være orange med to grønlige haler. Hastigheden var 15-20 buegrader pr. sekund, og det blev set i alt i 4 sekunder. Observationstidspunktet var nøjagtig som foregående observation, nemlig 2135.

Hvis man foretager en krydspejling, kommer man til det resultat, at objektet har befundet sig ca. 100 km fra begge observatører, over et punkt ca. 20 km SSV for Nysted, d. v. s. at det har befundet sig over Østersøen. Højden på objektet har været mellem 20—50 km. Om det så har været et rumskib eller et meteor, er ikke godt at vide.

Samme aften kl. 2300 ses fra Dragør et nålehoved-stort objekt, med kurs sydvest. Det kom til syne mod nordvest og gik hurtigt mod vest, dernæst mod sydvest. Der syntes det at stå stille, hvorefter det forsvandt. Muligvis har objektet skiftet kurs igen og er forsvundet væk fra observatøren.

Fru M. Christensen fra Nibe ser den 23. marts et mærkeligt objekt. Fruen beretter, at hun kl. 2115 stod i sit køkken. Hun fik lyst til at kigge på stjernerne og slukkede lyset. Pludselig så hun et rektangulært objekt komme flyvende fra sydøst mod nord. Det var ikke langt væk. Fruen anslår dets størrelse til 1 meter. Objektet lignede „en kasse set fra siden og med runde punkter på". „Kassen" var hvidlig, og på siden var der i to rækker nogle runde pletter, der var noget lysere end resten. I øverste række var der tre, i nederste række var der to plet-

ter. Fruen nåede at åbne vinduet og således konstatere, at det ikke var reflekser, der var skyld i observationen. Objektets hastighed blev anslået til 300 km/t. Samlet observationstid 4 sekunder. Mod enden af observationen var der en ændring i objektets kurs, idet det dalede. Objektet forsvandt pludseligt.

Foruden de her nævnte observationer, var der rapporter fra Jægerspris, Fakse Ladeplads, Linköping, Ålborg, København, Fredericia, Randers, Nibe, Als, Gardermoen (Norge) samt Atlanterhavet.

Detektor-varslingerne var fra Skive, Nibe og Nakskov. Der var i alle tre tilfælde tale om henholdsvis overskyet himmel eller tåge, og derfor var der heller ingen observationer.

Erling Jensen.

Sidney,
lørdag den 14. maj 1960

Et vrag på havbunden udenfor Sidney Heads er blevet identificeret i dag som en 300 fod lang, cigarformet genstand. Flådemyndighederne var enige om, at det lignede en ubåd, men afslog at bekræfte, at det var en sådan. Man venter, at parlamentsmedlemmer fra laybor-partiet vil henvende sig til sen. Gorton for at få fastslået identiteten af vraget uden for al rimelig tvivl. Flådemyndighederne sagde, at de ikke troede, at det var et vrag, der var drevet derhen fra en nærliggende skibskirkegård, eftersom det så skulle være drevet opad over en strækning på adskillige miles. Senere afslog man et tilbud fra en dybhavsdykker om at gå ned og fotografere det. Siden da har der været en del tys-tys om det. Måske er det noget helt andet. Måske er det det samme som i Argentina. Deres mening er ligeså god som min, når de ikke vil fortælle os alt det, de ved om det.

Australian Saucer Record
The Press, N. Z.,
lørdag den 21. maj 1960

Man behøver aldrig så megen viden, som når man argumenterer med en tosse.

Kinesisk ord.

Med venlig tilladelse fra
GeorgeAdamski – LucyMc.Ginnis
bringes

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Fortsat.

Spørgsmål nr. 77: *Lever der mennesker på Jupiters og Saturns måner?*

Svar: De folk, jeg har truffet fra disse planeter, lever på selve planeterne. De har ikke ved nogen af de mange møder, jeg har haft med dem, talt om indfødte beboere på deres måner. Jeg vil mene, at hvis der lever folk på månerne i disse verdener, er de der som opsynsmænd og arbejdere på rumskibsbaser, af hvilke der sikkert findes mange på disse naturlige satellitter. Har vi ikke selv planer om at benytte vor måne som base for videre rejse i rummet?

Jeg ved, der har været mangfoldige rapporter om modtagelse af meddelelser fra indbyggerne på både Saturns og Jupiters måner, men disse mediumistiske „budskaber" er aldrig blevet godkendt af rummenneskene. Af alt det, jeg har været i stand til at lære af rumfolkene, med hvem jeg til stadighed har møder, fremgår det, at der ikke er noget reelt grundlag for disse budskaber eller for deres påståede kilder. De falder ind under den samme kategori som alt andet, hvad der fremkommer på den maner, indeholdende personligheder, skel og inddelinger. En fuld forklaring på oprindelsen af disse forvirrende ideer, og hvorledes deres optagelse er mulig, er givet i mit kursus om Telepati.

Spørgsmål nr. 78: *Er det symbolske budskab, som er omtalt i „Flyvende Tallerkener er landet" blevet tydet?*

Svar: Ja. Jeg har modtaget en temmelig komplet oversættelse, som er blevet godkendt af brødrene.

Det er af rent videnskabeligt karakter. Den mand, det lykkedes for, pillede symbolerne fra hverandre og omarrangerede dem, som man gør ved brikkerne i et puslespil. På den måde var han i stand til at konstruere et diagram af et recognoceringsskib. Ved at sammenholde symbolerne på det nedkastede negativ med dem fra fodaftrykket fandt han så frem til en forklaring om den kraft, der driver skibet.

Han har sendt mig forskellige tegninger, der viser hans metode trin for trin samt de konklusioner, han kom til. Nogle af disse har jeg taget med i min film om rumfartøjer. Andre oversættelser er blevet offentliggjort, men denne er den eneste, jeg kan godkende, fordi den er den eneste, der helt og holdent er blevet godtaget af dem, der gav mig symbolerne.

Gennem mediumistiske kanaler er der fremkommet mangfoldige udlægninger, men til dato har de alle vist sig at være unøjagtige. De har været fyldt med personlige ønsker og falske profetier, som ikke har det fjerneste at gøre med indholdet af symbolerne.

Skulle der fremkomme flere korrekte oversættelser, skal jeg fortælle om det ved given lejlighed.

fortsættes.

Kun for den alvorlige gransker

Kosmisk filosofi" er en ny bog af George Adamski. Den skal — sammen med „Telepati" — udgøre tekstbøgerne om filosofi, som skal bruges i mange egne af verden, hvor man er ved at forme studiekredse i Kosmisk filosofi. Det er en lille bog på 87 sider, men den indeholder uvurderlige oplysninger.

„Kosmisk filosofi" er indbundet med guldtrykt ryg. Dens 19 kapitler omfatter „Sansning og inspiration", „Hvad er bevidsthed?", „Legeme, sind og bevisthed", „Det bevidste og ubevidste sind" „Tro", „Genfødelse", „Følelsesmæssig balance", „Fri vilje eller selvhypnose", „Afslappelse", „Gammel visdom eller moderne fremskridt", „Tidligere civilisationer" og andre ting.

„Kosmisk filosofi" vil ikke kunne fås gennem boghandlerne. Denne bog er beregnet på den alvorlige gransker, som ønsker at udvikle sig ad de filosofiske og videnskabelige linier, der fremsættes af interplanetarerne. Den er ureligiøs, upolitisk og forklarende om jordmenneskets liv.

George Adamski siger om denne bog: „Den er et kursus i selve-oplysning eller en slags personlig bibel. Når den anvendes rigtigt, skulle den gavne en, så man ikke behøver andet for at vokse fremad i viden. Sandt nok gives der større dybder af viden, som vil komme, men man kan ikke håbe på det større, før man har et fast grundlag for det. Dette grundlag håber jeg at give med denne bog. Jeg er sikker på, at bogens ejermand vil blive mere end betalt for den tid, han bruger til at læse det, der er i den".

Man kan få flere bøger af George Adamski, som aldrig er blevet udbudt gennem almindelige kilder. De blev trykt privat og er nødvendigvis dyrere end hans regulære bøger, som er distribueret gennem de store forlag.

C. A. Honey. Oversætter: Per Borgaard.

Walter Sullivan har i New York Times (4. feb.) afsløret, at der i november 1961 er blevet holdt et hemmeligt møde mellem videnskabsmænd og industrifolk for at diskutere mulighederne for forbindelse med andre verdener. Et antal af de tilstedeværende videnskabsmænd blev anmodet om at tro på, at signaler fra andre verdener i dag nåede Jorden, og at hovedproblemet var at opfange dem. Mødet blev holdt på Green Bank, W. VA, på foranledning af National Academy of Sciences. Green Bank er hjemstedet for projekt Ozma (undersøgelse af signaler fra rummet).

Dr. Philip Morrison, videnskabsmand fra Cornell universitetet, og den ansvarlige for den teoretiske tilrettelæggelse af projekt Ozma, forklarede at man måtte finde en fælles-forbindelseskanal via hvilken, andre civilisationer kunne prøve at kontakte os. På grund af tidsfænomenet for transmissioner fra fjerne stjerner, sagde han, ville signalerne sandsynligvis indeholde en leksikal mængde oplysninger. Dette ville være tilfældet med et antal signaler for at tiltrække vor opmærksomhed, og som en slags sproglektion for at hjælpe os til at forstå meddelelsen. Alm. dobbeltrettet tale (spørgsmål og svar) ville ikke være mulig med verdener udenfor solsystemet på grund af tids-fænomenet.

(NICAP feb. 1962) F. P.

Nyheder fra rummet

Kilde: Syd-Vest Dagblad i Bordeaux, jan. 1961.

Tre lærere, som har ønsket at bevare deres anonymitet af grunde, som læserne vil forstå, men hvis ærlighed vi ikke har nogen årsag til at betvivle, har sendt os et forbavsende brev, hvori de fortæller os om de mærkelige begivenheder, de blev vidne til søndag eftermiddag, da de var taget af sted for at skyde kramsfugle mellem Cetas og Gazinet.

„Efter at have skudt to kramsfugle i løbet af eftermiddagen, tog to af os til Cestas for at købe cigaretter. Kl. var omkr. 17,30 — og mørket var ved at falde på. Jeg bestemte at vente på dem på det sted, hvor jeg var.

Medens jeg ventede, følte jeg mig pludselig utilpas. Jeg havde en følelse af usikkerhed og frygt. Lidt senere forekom det mig, at jeg hørte en mumlen, og jeg opfattede endog en klar kalden, som om en stemme havde råbt „Zemu". Ja, jeg bekræfter, at jeg har hørt en mystisk stemme, som klart kaldte „Zemu". Jeg blev først perplex, — derpå blev jeg grebet af skræk. Det var mig umuligt at fremstøde nogen lyd.

Nogle minutter senere bemærkede jeg gennem krattet på en afstand af 150 til 200 m på den anden side af vejen en slags oplyst genstand, som var i færd med at hæve sig i vejret.

Jeg havde ikke mod til at fortælle mine kolleger om en så mærkelig tildragelse. Men jeg var ikke den eneste, der havde set den mystiske genstand. Ved deres tilbagekomst meddelte de mig, at de havde bemærket en trekantet, lysende genstand ca. 100 m foran dem, som næsten berørte trætoppene. Genstanden for hen over himmelen; derpå slukkedes den pludselig og forsvandt.

Til gengæld fortalte jeg, hvad jeg havde set. Vi gik endog hen til det sted, hvorfra genstanden havde løftet sig op. Vi fandt en lille lysning i skoven, men vor elektriske lygte gav os ikke anledning til at bemærke noget usædvanligt.

Vi er alle tre lærere i Bordeaux, og vi ønsker ikke at opgive vore navne, thi hvis vi læste om slige oplevelser uden selv at have oplevet dem, ville vi selv være skeptiske . . ."

Det var det mindste, man ville være.

Hvorledes det nu end forholder sig, har vi bestemt os til at udgive dette brev, da vi tænkte, andre mennesker kunne have observeret disse mærkelige fænomener. — I så tilfælde ville vi blive nødt til at drage den konklusion, at det ikke drejer sig om hallucination.

Samme avis, dagen efter

Efter i går at have udgivet det brev, hvori tre lærere fra Bordeaux fortalte, hvorledes de søndag eftermiddag havde set „en ikke identificeret, flyvende genstand" mellem Cestas og Gazinet, har vi modtaget besøg af M. B., der bor i Rue de Begles i Bordeaux. Han fortalte os følgende:

„Søndag eftermiddag mellem kl. 18 og 18,30 vendte jeg tilbage i bil fra Hostens ad hovedvej nr. 651 og befandt mig i nærheden af Saucats, da jeg ca. 500 m foran mig bemærkede en aflang genstand, som passerede forbi mig nogle hundrede meter over vejen, og som fløj i sydvestlig retning.

Jeg kunne ikke skelne genstandens nøjagtige form, thi den flyttede sig hurtigt og forsvandt i løbet af sekunder bag træerne.

Men jeg fik tid til at bemærke dens aflange profil og det stærke rødgule lys, der omgav den. Det kan ikke dreje sig om en reflex fra Solen, for det var mørkt i vejret, og skyerne hang lavt. Jeg er overbevist om, at det ikke kan dreje sig om en flyvemaskine, som jo ikke har et sådant lys.

Det var ikke min hensigt at omtale denne sag til nogen, men de tre læreres beretning har givet mig den tanke, at det muligvis drejer sig om den samme genstand, da denne iagttagelse blev gjort nogle få kilometer fra den anden".

Da hr. Furlanetto, en kendt forretningsmand i Nimes, forlod landsbyen Garons, der ligger nogle kilometer fra Nimes, bemærkede han, da han i sin vogn kørte ud på plateauet, hvor der for øjeblikket bygges en luftbase, bestemt for NATO, en enorm, lysende skive.

Kl. var på det tidspunkt præcis 21,45, og efter hr. Furlanettos udsagn, — såvel som de fire personers, der ledsagede ham — udstrålede skiven et mærkeligt orangefarvet lys. Den kunne have en diameter på ca. 15 meter, og den kredsede nede ved jorden i ca. 50 meters afstand.

Vidnet standsede vognen, og han og hans følge steg ud for bedre at kunne iagttage den mystiske genstand.

Den kredsede langsomt nogle øjeblikke, derpå tog den fart på og styrede mod sydvest, hvor den for-

svandt i horisonten. Genstanden var synlig i omtrent 5 min.

Det er højst sandsynligt, at andre forbikørende ligeledes har været vidne til denne mærkelige scene.

Oversætter: Ida With-Petersen.

Lidt fra aviserne

27. januar:
Skive Folkeblad: Kulde til vore efterkommere?

17. februar:
Skive Folkeblad: Er der liv på Jupiter?
Taler med stjerne og håber at få svar.

7. marts:
Ny Tid, Ålborg: Mystisk kugle hen over Læsø.

12. marts:
Skive Folkeblad: USA — Sovjet til Månen og Mars på fællestur til halv pris?

15. marts:
Skive Folkeblad: Jorden forgik ikke. ...

24. marts:
Skive Folkeblad: Hvad er døden? — Eet spørgsmål — men uhyre svært at svare på.
Med jordraket gennem klodens ukendte indre.

31. marts:
Skive Folkeblad: Månen er jordisk grund.

For kort tid siden fik vi igen „bekræftet" fra det amerikanske luftvåben, at UFOer kun er spøgelser. Tænk engang, at en så stor stat som USA har nødig mindst een gang om året at slå fast, at en stadig større del af menneskeheden lider af tvangsforstyrrelser i synscentret. Kan UFO-sagen få nogen bedre hjælper. Nej, en sådan opførsel virker stik imod hensigten, eller er der en mening med denne politik? Her er de sidste nyheder, SUFOI har fået fra NICAP:

McCormack ikke tilfreds med UFO-forklaringerne.

Formanden for det amerikanske senat John W. McCormack siger, at han føler, at Air Force ikke har været helt ærlige m. h. t. de offentliggjorte betragtninger angående UFOs.

McCormack har gjort det klart, at han tror, at en del af disse objekter er virkelige, noget der ikke kan bortforklares som forvekslinger med almindeligt kendte fænomener. Air Force har bekendtgjort, at alle observationer er kendte fænomener som stjerner, meteorer, balloner og flyvemaskiner, der blot er blevet antaget for noget ekstraordinært.

„Jeg føler", siger senatoren, „at luftvåbnet ikke er fremkommet med alle oplysninger. Disse UFOer", og her talte McCormack om det mindretal af rapporter, som ikke har kunnet bortforklares på tilfredsstillende måde, „må gives høj prioritet i undersøgelserne. Hvorvidt de kommer fra andre planeter ved vi ikke. Vi kan ikke sige, at dette er tilfældet, før vi har konstateret liv på planeterne. Vi kan ikke sige noget om deres oprindelse, med de vidnesbyrd vi er i besiddelse af.

Mange kompetente vidner har set disse objekter. Man kan ikke miskreditere så mange uomstødelige kilder. Blandt de mange, som påstår, at nogle af disse objekter er virkelige og noget ganske ukendt (ujordisk) er piloter og andre personer med speciel baggrund for observationer, personer med stor ansvarsfølelse.

Dette er ikke alt sammen indbildning. Man kan ikke betegne alle disse observationer som hallucinationer fremkommet ved fejlidentificering. Det er bekræftet, at nogle UFOer samtidig er observeret visuelt og på radar, og kan ikke bortforklares som atmosfæriske fænomener".

Senator McCormack har henstillet til senatet at tage sig af sagen.

Rusland påstår, at dets videnskabsmænd har opdaget kæmpemæssige, nye galakser, hvor stjerner fødes, og kraftige, kosmiske stråler har deres kilde. Dette blev meddelt af astronomen Viktor Ambartsumyan. Nyhedsbureauet Tass beskrev ham som den første mand, der har bevist eksistensen af grupper af unge stjerner, hvilket menes at være en af de vigtigste opdagelser i de sidste par tiår. Den nye type af galakser, der er benævnt „ikkestationære — ustadige eller blå" bestod for størstedelen af luftarter, som tilsyneladende forbrugtes til at skabe nye stjerner. Et studie af disse galakser og deres samling ville lede til opdagelsen af fudstændig nye fysiske fænomener og egenskaber ved stof.

FLIGHT International, 1 March 1962

SPACECRAFT LOG

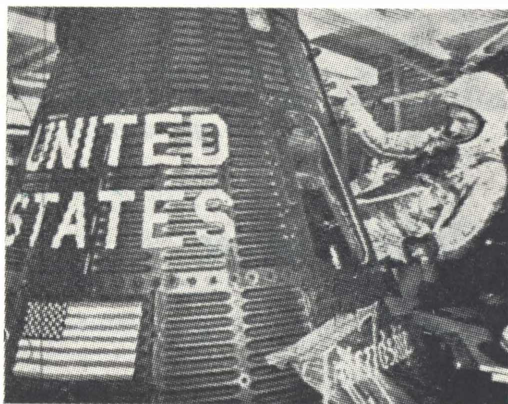
20 February 1962

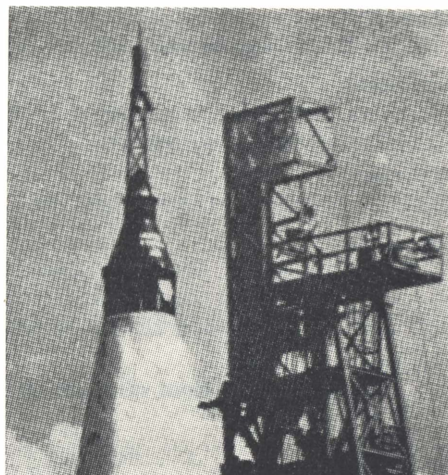
MERCURY-ATLAS 6

1962 Gamma

US National Aeronautics and Space Administration

CAPE CANAVERAL

Primære mål

At sende en mand i Orbit og bringe ham ned igen; bedømme menneskets/fartøjets kunnen; undersøge menneskets arbejdsmuligheder i rummet; pilotens bedømmelse af rumfartøjets og hjælpesystemernes operative kunnen.

Primære resultater

Opnået tre orbits — kapslen fundet og samlet op.

Flyveprogrammet

Afskydning fandt sted kl. 1447 GMT.

Raketten var en Atlas 109D

Løftevægten var ca. 260.000 pund.

Dimensionerne — 93 fod høj — alt i alt.

Programmet var at anbringe rumfartøjet i orbit omkring Jorden og bringe det tilbage til det forud bestemte område.

Resultatet var, at orbit blev opnået og rumfartøjet blev fundet og samlet op.

Dataer i forbindelse med orbit:

Laveste punkt 97,6 miles.

Højeste punkt 159,5 miles.

Inklination 32,5 grader.

Hastighed 17,545 miles i timen i gennemsnit.

Tid 88,2 minutter.

Nyttelast og instrumenter

Dimensioner: 9 fod 6 tommer høj — 6 fod i bunddiameter.

Vægt: 4.100 pund i starten, 2,900 pund i orbit, 2,400 pund efter opsamlingen.

Facon: Kegleformet med cylindrisk top.

Instrumenter: To kameraer; livsvigtige flyvemedicinske overvågnings — og stillings kontrol systemer; Afstandsmåling.

Radiosendere: HF og UHF sendere, radar recovery beacons.

Kraft: Tre 3000 watt batterier, to 1500 watt batterier.

Supplerende dataer

Rumskibet „Friendship 7", som medbragte astronauten Joh H. Glenn Jr., blev samlet op i Atlanten nordvest for Puerto Rico kl. 2404 GMT og anbragt på dækket af USS Noa. Indledende undersøgelser viste, at astronauten havde det godt. Det var første bemandede amerikanske orbitflyvning.

Der opstod fejl i det automatiske stillingskontrol system; astronauten anvendte det manuelle system. Forkert afstandssignal fortalte, at varmeskærmen var faldet af, hvilket førte til beslutningen om ikke at affyre modstandsraketterne.

Kilde: NASA

Rounborg Tryk - Skive